

מיסוי אופנועי המירוץ עלה - היבואנים: "העלאת המס גרמה לנזק בלתי הפיך"

היבואנים: "צעד חסר אחריות שגורם לאי ודאות קיצוני, כמו גם להקפאה כמעט מוחלטת של הפעילות הכלכלית סביב הספורט המוטורי"

13:09 | 03.02.2014 | מאת: דניאל שמיל

לפני כחודש פגה הטבת המס לה זוכים כלי רכב המיועדים לספורט מוטורי. הטבת המס, במסגרתה הוטל על רכבי מירוץ מס בשיעור 19.2% לעומת 72% על אופנועי כביש, בוטלה אחרי שלישאל הגיעו כ-1,000 כלים תחרותיים, אך רק כ-200 רוכבים משתתפים בתחרויות.

ברשות המסים פירשו זאת כניצול לרעה של הטבת המס, בו אנשים רוכשים אופנוע מירוץ כתחביב לסופי שבוע, ונהנים מהטבה שנועדה לעודד ספורט מוטורי. כעת, מגיב לכך איגוד יבואני הרכב הדו-גלגלי, הפועל במסגרת איגוד לשכות המסחר. הבוקר פרסם האיגוד קריאה לשר האוצר "להציל את עתיד הספורט המוטורי". במכתב ששיגר אליו חברי האיגוד נטען כי ביטול ההטבה הוא "צעד חסר אחריות שגורם לאי ודאות קיצוני, כמו גם להקפאה כמעט מוחלטת של הפעילות הכלכלית סביב הספורט המוטורי".

עוד נכתב כי "למרות שחוק הספורט המוטורי עבר לפני מספר שנים, התמשך תהליך התקנת התקנות על פני מספר שנים באופן בלתי סביר לגמרי, תוך ריבוי משרדי ממשלה שמעורבים בכך. כעת, ולמרות שנדמה כי הנמשא עולה על הפסים הנכונים, העלה משרד האוצר את מס הקניה ל-72% בדומה לאופנועים רגילים המורשים לנוע על הכבישים". טלי ברנר מעופר-אבנר, יו"ר איגוד יבואני הרכב הדו גלגלי, טוענת כי העלאת המס תגרום לנזק בלתי הפיך לענף הספורט המוטורי וזאת בניגוד מוחלט להסדרים המוקדמים עם משרד האוצר.

"הממשלה איננה מבינה את הנזק שנגרם בהתנהלות של זיגזוג במדיניות המיסים ברמת המשק בכלל, ולספורט המוטורי בפרט. ההחלטה התקבלה בחופזה, מבלי לתת שהות לגורמים בענף להשמיע את דעתם וזאת תוך ניתוח רשלני של הנתונים", אמרה ברנר. לדבריה, ההנחה כי יש למסות אופנועי ספורט באופן זהה לאופנוע רגיל, מתעלמת מכך שהשימוש באופנועי ספורט מוטורי מוגבל ביותר, השימוש בו אינו יומיומי, פחת השימוש עצום, והוא מוגדר כספורט - ולא כאמצעי תעבורה.

גדי אבירם, מנכ"ל מטרו, הוסיף כי "עד לאחרונה, הגיעו כלים אלה במזוודות - ולא כדרך מליצה, מפורקים לחבילות ביבוא אישי או במזוודות של חוזרים לארץ. רשות המיסים אישרה עוד לפני מספר שנים את הטלת מס קניה מופחת נמוך, במהלך חכם שמסדיר את היבוא והסחר החוקיים של כלים אלה, תוך תשלום מיסים ורישום מסודר של הכלים. קשה להבין את האיוולת בלהחזיר את היבוא המחתרתי".

מרשות המסים נמסר בתגובה: "הטבת המס ניתנה מלכתחילה כהוראת שעה, וזאת על מנת לבחון האם החוק אכן יביא לתוצאות שלשמן נחקק וכיצד יש לבצע חקיקה עתידית בנושא.

"נתוני היבוא והשימוש ב-2013, המלמדים כי כ-23% בלבד (!) מהכלים שיובאו במסגרת החוק השתתפו בפועל בתחרויות מוטוריות, מעידים על כך כי הוראת השעה בצורתה הנוכחית אינה מקדמת את הספורט המוטורי, וכי השימוש בכלים לא נעשה למטרה שלשמה נקבעה הוראת השעה. על כן, רשות המסים בוחנת בימים אלה דרכים אחרות בהן ניתן להמשיך לעודד את הספורט המוטורי בישראל בצורה המיטבית".

תאריך פרסום: 04/02/2014 זיהוי: 40940545 עיתון: יתד נאמן מוסף: יתד נאמן - כותרת כתבה מס' 4 עמוד מס' 48

בעריכת: מ. גרין כלכלה

למרות התנודתיות בשווקים:

תעודות הסל גייסו בינואר 2014 כ־1.3 מיליארד שקל

■ היקף נכסים המנוהל בשוק תעודות הסל: כ־101.5 מיליארד שקל (בניכוי החזקות הזדיות) ■

(בניכוי החזקות הזדיות), לצומת דצמבר 2013, שאז נהלו כ־101 מיליארד ש"ח. מדובר שוב בשיא כל הזמנים בענף תעודות הסל.

מבדיקתו של סולומון עולה בגוסף, כי "אין שינויים מהותיים בהתפלגות ההשקעה בשוק תעודות הסל: כ־27% מושקעים במדדי מניות מקומיים, כ־25% מושקעים במדדי מניות בחו"ל, כ־20% במדדי אגרות-חוב בישראל, וכ־24% בתעודות פיקדון (שאר ההשקעות הן בשיעורים נמוכים במדדי אג"ח בחו"ל, סלי מדדים ותעודות ממונפות).

לדבריו, בינואר 2014 המגייסת המובילה הינה קסם תעודות סל (כ־520 מיליון ש"ח), ואחריה תכלית תעודות סל (כ־420 מיליון ש"ח). מבחינת נתחי השוק, הרי שקסם מבית אקסלנס-נשואה מחזיקה כ־31.5% מהשוק, ואחריה נמצאת תכלית מבית מיטבידש שמחזיקה כ־29.3% מהשוק. פסגות תעודות סל מחזיקה בנתח שוק של כ־27.1%, והראל תעודות סל מחזיקה נתח של 12% משוק תעודות הסל.

"למרות התנודתיות בשווקים, הרי ששוק תעודות הסל בישראל גייס בינואר 2014 כ־1.3 מיליארד ש"ח, כך עולה מנתוני איגוד תעודות הסל בלשכת המסחר. לדברי רונן סולומון, מנהל תחום פיננסים ושוק ההון באיגוד לשכות המסחר, "עיקר הגיוסים בינואר 2014 הינו בתעודות פיקדון כלמעלה מ־650 מיליון ש"ח, אולם הציבור המשיך להשקיע גם בתעודות סל על מניות בחו"ל. בהיקף של למעלה מ־חצי מיליארד ש"ח. זהו המשך מגמה של ציבור המשקיעים הישראלי, שגם ב־2013 הגדיל את ההשקעה באפיק המנייתי (בשנה החולפת הושקעו כ־3.8 מיליארד ש"ח בתעודות על מניות בארץ וכ־9.3 מיליארד ש"ח בתעודות על מניות בחו"ל).

לדברי סולומון, "שוק תעודות הסל בישראל מנהל נכון לסוף ינואר 2014 למעלה מ־101.5 מיליארד ש"ח

הנטל הכלכלי הכבד

על חשבוננו: צפו ב-50 ישובים בהם בוצעה גביית ארנונה חריגה ב-2013

הציבור שילם 5 מיליארד שקל תוספת ארנונה בחמש שנים, מתוכם שילם המגזר העסקי תוספת מס של 3 מיליארד שקל

לירן סהר | 04/02/2014 15:44

למרות התחייבותו להגביל את התופעה, משרד הפנים אישר ל-50 רשויות מקומיות לגבות ארנונה חריגה גם בשנת 2013. כך עולה מבדיקה שנערכה באיגוד לשכות המסחר. מהבדיקה עולה כי 42 רשויות מקומיות קיבלו אישור ממשרד הפנים לגבות ארנונה חריגה גם בשנת 2012 וגם בשנת 2013 ובכללן הערים תל אביב-יפו, ירושלים, חיפה, ראשון לציון, באר שבע, מודיעין-מכבים-רעות, ראש העין ועוד. יצוין כי החלטת משרד הפנים לאשר את הארנונה החריגה עומד בניגוד מוחלט לעמדת לשכת היועץ המשפטי במשרד הפנים.

• הזוכה הראשון בהגרלת הניוזלטר של Bizportal יטוס השנה לאיחפה, גם אתם יכולים. מהר להירשם!

רק בשבע שנים שערב הודיע עו"ד איתאל מלאכי מלשכת היועץ המשפטי של משרד הפנים כי "בשנים 2013-2014 נקבעו קווים מנחים שונים מאלה של שנת 2012 המגבילים את ההעלאה האפשרית תוך התייחסות לתעריפים הנהוגים ברשויות סמוכות או חמות לרשות המבקשת ובגובה העלאה המקסימלי האפשרי. למותר לציין, כי העלאה שאושרה בשנת 2012 תובא בחשבון במסגרת בחינת הבקשות שיוגשו בשנים הבאות...".

למרות זאת מבדיקה שנערכה באיגוד לשכות המסחר נמצא כי למעלה מ-55% מהבקשות שהגישו הרשויות המקומיות השונות לארנונה חריגה בשנת 2013, כ-50 אושרו על ידי משרד הפנים.

לין: "יש לגבש קריטריונים קשיחים יותר"

לדברי אוריאל לין, נשיא איגוד לשכות המסחר, "בשנים 2012-2013 ניתנו אישורים חריגים ל-120 רשויות מקומיות לגביית ארנונה חריגה בתעריפים שנים בין 4% ובין 25% על ידי משרד האוצר ומשרד הפנים. זאת מעבר להעלאה הכללית הקבועה של 3.1%. אישורים אלו ניתנו ללא כל בקרה והצדקה עניינית ובניגוד לחוק ההסדרים במשק. לדברי לין, בין השנים 2008-2013 הוכבד נטל הארנונה על הציבור ששילם תוספת מס ארנונה של לא פחות מ-5 מיליארד שקל, מתוכם שילם המגזר העסקי תוספת מס של 3 מיליארד שקל."

לין ממשיך: "שרי האוצר והפנים אחראים אישית ומיניסטריאלית להענקת אישורים חריגים להעלאת מס הארנונה תוך עקיפת המטרה המרכזית של חוק ההסדרים במשק במדינה - מס הארנונה אינו קשור לרווח של העסק או למחזור, והוא משולם ללא כל זיקה להצלחת העסק- כל אישור חריג המעלה את מס הארנונה

האוצר דוחה בקשת לשכות המסחר להפחית את המס על משיכת דיווידנד

נשיא לשכות המסחר אוריאל לין: "יש נקודה ברמת המיסוי שמעבר לה כל הכבדת מס נוספת משפיעה ישירות על צמצום היקף הפעילות הכלכלית"

19:29 | 08.02.2014 | מאת: מוטי בסוק

"אנחנו מקווים שבעתיד ניתן יהיה להפחית מסים. במקרה זה נשמח להמליץ גם על הפחתת מסים על דיווידנדים, במקביל להפחתת מסים על יחידים. אימוץ הצעתך עלול לפגוע בצמיחה או/ו בחלוקה צודקת של הנטל". כך כתב לאחרונה ד"ר מיכאל שראל, הכלכלן הראשי של האוצר, לעו"ד אוריאל לין, נשיא לשכות המסחר.

לין פנה ב-14 בינואר לשר האוצר, יאיר לפיד והציע, "לשקול בדחיפות ובכל כובד הראש להפחית את המס המוטל על משיכת דיווידנד מרמה של 30% חזרה לרמה של 25%.

לדבריו, "לא הייתה שום הצדקה עניינית להעלות את המס לרמה של 30% והשאתו ברמה גבוהה זו תגרום מחדש לתופעה של רווחים כלואים.

"במו ידיו ניצור שוב ביצת ענק של רווחים כלואים, כיוון שבעלי החברות לא ימחרו להוציא רווחי חברה ברמה של 30% מס. יחד עם תשלום מס חברות ברמה של 26.5% סך המס הכולל על רווחי חברות מגיע לכמעט מחצית מההכנסה, 48.5%. בנוסף, החברות שמשלמות מס גבוה הן החברות שלא נהנות משום הטבות מס, והן בעצם אלה שממנות את הטבות המס הניתנות לחברות המס".

שר האוצר העביר את הטיפול בהצעתו של לין לכלכלן הראשי של משרדו, שראל, שהוא גם הממונה על הכנסות המדינה. בתשובתו ללין מדגיש שראל כי, "היקף כל המסים נגזר מהחלטה שהחברה, באמצעות נציגיה בממשלה ובכנסת קיבלה ביחס להוצאה הממשלתית".

לדבריו, הפחתת המס על דיווידנד ב-5%, "תפר את האיזון בין היחיד והחברה, תעוות את הבחירה בין הפעילות כיחיד והפעילות כחברה, ותביא יחידים משיקולי מס ולא משיקולים כלכליים להתאגד כחברה (חברות ארנק). אימוץ הצעתך יוביל לצמיחה מלאכותית במגזר החברות וירידה בפעילות במגזר העצמאיים, תוך יצירת עיוותים בהקצאת המקורות ובצורת ההתארגנות במשק".

במכתב תשובה לשראלין מדגיש לין כי, "יש נקודה ברמת המיסוי שמעבר לה כל הכבדת מס נוספת משפיעה ישירות על צמצום היקף הפעילות הכלכלית. הסיבה לכך היא הדינאמיקה האנושית, שהיא חלק לא נפרד מתורת הכלכלה. עברנו כבר את נקודת השיא בנטל המס המוטל על רווחי החברות. שיעור של 50% הוא שיעור בלתי נסבל".

לין תוקף את ההסכם בין הממשלה לרשויות המקומיות: הסכם נואל וקלוקל

09/02/2014 | 11:07 | מערכת ספונסר

נשיא איגוד לשכות המסחר פרסם ביקורת חריפה על ההסכם בעניין מתן הלוואה מהרשויות המקומיות לאוצר, כנגד הסכמה לאפשר העלאות חריגות במס הארנונה מעבר לרמה הקבועה בחוק

11 תגובות

עו"ד אוריאל לין, נשיא איגוד לשכות המסחר, יצא הבוקר בביקורת יוצאת דופן בחריפותה על ההסכם שנעשה בין הממשלה לרשויות המקומיות בעניין מתן הלוואה מהרשויות המקומיות לאוצר המדינה, כנגד הסכמת האוצר לאפשר העלאות חריגות במס הארנונה מעבר לרמה הקבועה בחוק.

לין אמר כי זהו אבדן דרך תקציבי, הפרה ופגיעה קשה בכל עקרונות הבסיס באמצעותם צריך להטיל מס בישראל ושימוש במנגנון האישור החריג שלא למטרה לה נועד. "לאמיתו של דבר, מדובר בדרך פתלתלה ועקלקלה של עקיפת דרך חקיקה נאותה בכנסת שבאמצעותה מטילים מסים, ללא שקיפות מתאימה וללא שהתקיים דיון ציבורי הולם".

לין הדגיש כי "משרדי הממשלה האמורים לפקח על הרשויות המקומיות יוצרים תלות ברשויות המקומיות עליהן הם צריכים לפקח. צריך להבין שהסדר זה אינו מבטא את מלוא ההעלאות החריגות של מס הארנונה שאושרו בשנים 2012 - 2013 באופן סיטוני וגורף ברשויות המקומיות בשיעורים נוספים של בין 4% - 20%, מעבר להעלאה השנתית הכוללת ומעבר להעלאה על פי ההסכם".

"ההסכם הקלוקל, שנעשה ללא שקיפות נאותה, הניח את היסודות לשחיקה מוחלטת והפרה של כל העקרונות על פיהם צריכות רשויות המדינה לפקח על גובה מס הארנונה ברשויות המקומיות, והוא בעצם הנדבך עליו אושרו העלאות הארנונה החריגות בשיעורים גבוהים, בשנים 2012 - 2013. יש לקוות שוועדת השרים לחקיקה תבין את חומרת המעשה ותבטל את ההסכם הנואל שנעשה כנראה תוך חולשת דעת".

נשיא איגוד לשכות המסחר לסטטיסטיקאי הראשי: "הפרסומים על נתוני סחר החוץ של ישראל מטעים את הציבור"

ב-2012 יצוא הסחורות היה 62,321 מיליוני דולרים; יבוא הסחורות היה 71,667 מיליוני דולרים והגרעון הסתכם בסכום הקרוב ל-10 מיליארד דולר. לעומת זאת, באותה שנה יצוא השירותים עמד על 30,883 מיליוני דולרים לעומת יבוא שירותים של 21,045 מיליוני דולרים - נתון המסתכם בעודף של קרוב ל-10 מיליארד.

ומה שחשוב לא פחות, אומרים באיגוד, היא העובדה כי בעוד שיצוא הסחורות היה נמוך יותר ב-2012 לעומת 2011, יצוא השירותים עלה מ-2011 ל-2012. "נתונים אלה מסבירים את החשיבות הרבה שיש כיום ליצוא ויבוא שירותים על המאזן המסחרי של ישראל", הדגיש לין בפגישתו.

לין כותב לפרופ' פפרמן כי "כל פרסום המופק על ידכם והמתייחס למאזן המסחרי של ישראל, אסור שיתייחס רק לתחום המוצרים. חשוב מאוד שכל פרסום של נתוני סחר החוץ של ישראל יעשה תוך הצגת תמונה שלמה, הן של תחום המוצרים והן של תחום השירותים. פרסום חלקי רק של תחום הסחורות יוצר את הרושם הלא נכון באשר למאזן המסחרי של ישראל. יש לי לא מעט עדויות ברורות לכך שגושאי משרה בכירים ברשויות המדינה מוטעים כתוצאה מהפרסום החלקי שלכם והתמונה המצטיירת בעקבותיו באמצעי התקשורת".

איגוד לשכות המסחר נגד הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה: באיגוד טוענים כי מעיון בפרסומים שהוצאו לאחרונה על ידי הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה על נתוני סחר החוץ של ישראל עולה הרושם כי הם יוצרים תמונה אשר מטעה את הציבור ואת מקבלי ההחלטות ומשבשת ראייה שלמה ונכונה לענין סחר החוץ של ישראל. כך עולה מפנייה של ע"ד אוריאל לין, נשיא איגוד לשכות המסחר, לסטטיסטיקאי ראשי של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה פרופ' דני פפרמן.

באיגוד טוענים כי ב-13.1.14 פרסמו נתונים תחת הכותרת "סחר החוץ של ישראל בשנת 2013", המתייחסים לסחורות בלבד. יצוא או יבוא שירותים לא היה כלול בהודעה זו, כאילו יצוא ויבוא שירותים אינם חלק מסחר החוץ. ב-20.1.14 פרסמו נתונים תחת הכותרת "סחר החוץ לפי ארצות ב-2013". גם שם היתה ההתייחסות רק ליצוא ויבוא של סחורות, תוך התעלמות מוחלטת מיצוא ויבוא שירותים.

לדברי לין, "ההתייחסות רק למרכיב יצוא ויבוא סחורות מישראל ולישראל יוצרת רושם מטעה כאילו סחר החוץ של ישראל קשור רק בתחום המוצרים וכי אנו סובלים מגרעון בסחר החוץ", לין מסביר כי ההתעלמות מנתוני יבוא ויצוא שירותים אינה ברורה, בעיקר כאשר תחום השירותים הוא זה שיוצר את העודף במאזן המסחרי.

חדשות שוק ההון

מדד קרנה א.ט.א של איגוד לשכות המסחר

אולימפיאדת החורף שנפתחה השבוע ברוסיה תרמה לעלייה של 7% בשימוש בתעודות מעבר קרנה א.ט.א ליצוא ציוד מקצועי ברבעון האחרון של 2013
מערכת טלנירי | 10/2/14, 21:04
בואו לדבר על זה בפורום בורסה ושוק ההון

שנת 2013 נסגרה עם ירידה בהיקף יצוא הטובין בתעודת קרנה א.ט.א, לצורך ייצוא של שירותים ודוגמאות מסחריות ישראליות לשווקים הבינלאומיים מעבר לים. כך מסרה היום מלי לוי, מנהלת אגף קרנה ואישורי מסמכים בסחר חוץ בלשכת מסחר ת"א והמרכז.

על פי הנתונים, בשנת 2013 היקף יצוא דוגמאות מסחריות עמד על 125 מיליון דולר, לעומת 140 מיליון דולר בשנת 2012, ירידה של 10% הנובעת בעיקר מייצוא בשנת 2012 לתערוכה מקצועית במזרח אירופה. לדברי לוי, היקף השימוש בדוגמאות מסחריות מהווה אחד מהאינדיקטורים המצביעים על מגמות בייצוא הישראלי.

מהנתונים עולה עוד כי ברבעון האחרון של 2013 חל גידול של 7% בהיקף השימוש (הנפקת פנקסים) בתעודת קרנה א.ט.א לעומת הרבעון המקביל לו בשנת 2012, בעיקר בתחום התקשורת והמחשוב, בייצוא לסינגפור, מקסיקו וצ'ילה. כמו כן, נרשם גידול בהוצאת ציוד מקצועי כגון ציוד שידור לרוסיה לאולימפיאדת החורף, שנפתחה השבוע. עם זאת ניתן לראות ירידה בהיקף יצוא הטובין שעמד ברבעון האחרון של 2013 על סך 20 מיליון דולר לעומת 49 מיליון דולר ברבעון האחרון של 2012 שנבע כאמור מאירוע נקודתי.

לדברי מלי לוי, מנהלת אגף קרנה ואישורי מסמכים בסחר חוץ בלשכת מסחר ת"א והמרכז, מטרת הקרנה היא סיוע לאנשי עסקים המעוניינים להציג את מוצריהם לקניינים פוטנציאליים בתערוכות וירידים, כמו גם הכנסה והוצאה של ציוד מקצועי ודוגמאות מסחריות לארצות היעד אליהם הם מעוניינים להגיע. יש לציין כי יצואנים ישראלים רבים מקדמים את עסקיהם בחו"ל על-ידי שימוש בתעודת המעבר - קרנה א.ט.א.

לדברי לוי, "א.ט.א קרנה הוא אחד הכלים האפקטיביים והחשובים ביותר שפותחו עד היום לקידום הסחר הבינלאומי. קיימת לו חשיבות עצומה בקידום חשיפתה של ישראל לשווקים חדשים. הקרנה מאפשר ליצואנים לחשוף את מוצריהם, פיתוחים וחדושים בתחומים שונים בפני חברות זרות בחו"ל. במקרים רבים, לאחר הצגת המוצרים בחו"ל, נסגרות עסקאות ומתבצע הליך ייצוא."

תעודת קרנה א.ט.א הינה תעודת מעבר המונפקת על ידי לשכות המסחר בישראל ומאפשרת, בכפוף לתנאים מיוחדים שנקבעו באמנת הקרנה הבינלאומית, להכניס או להעביר ציוד ומוצרים מסוגים שונים לפרק זמן מוגבל, ללא תשלום מסי יבוא, בתחומי 73 המדינות החתומות באמנה. בין המדינות החתומות על האמנה ניתן למנות את איטליה, איחוד האמירויות הערביות, אירלנד, ארה"ב, בריטניה, דרום אפריקה, הודו, סין, סינגפור, צרפת, רומניה, טיוואן, מקסיקו, צ'ילה, אירן, תאילנד ועוד.

לוי, מציינת כי היתרון הגדול שטמון בשיטת הקרנה, נובע מן העובדה שייצוא דוגמאות מסחריות נעשה בפטור מלא מתשלומי מכס, מסים, מע"מ או פיקדונות כלשהם בארצות בהם מוצג המוצר. באמצעות הקרנה ניתן לייצא טובין למוצרים כגון - ציוד מקצועי טכני, מדעי ופדגוגי; ציוד ואביזרים לשימוש באירועים ספורטיביים, אומנותיים, או תרבותיים; בעלי חיים; תכשיטים; תפאורה, פיתוחים טכנולוגיים ולוויינים ועוד.

בעלי עסקים: בתי המשפט המתישים ביותר

מדד הביורוקרטיה של איגוד לשכות המסחר בדק את יעילותם של משרדי הממשלה בקרב בעלי עסקים. מהבדיקה עולה כי מגמת השיפור נמשכת אך עדיין לא משיגת רצון. כמה זמן לוקח לכל משרד לטפל בבקשתכם? אלפי שאולי

פחות, אבל עוד מתיש: אם נקלעתם להתנהלות מול מערכת בתי המשפט, משרד האוצר או משרד הבריאות - תנשמו עמוק והתאזרו בסבלנות - אלו המשרדים המתישים ביותר. כך לפי מדד הביורוקרטיה לשנת 2013 של איגוד לשכות המסחר שנערך על ידי חברת SQ וכלל תשאול של מעל אלפיים בעלי עסקים.

- **מנובמבר: הקלה בביורוקרטיה לעסקים קטנים**
- **מדד הביורוקרטיה: משרד הפנים המתיש ביותר**
- **41 אלף עסקים וחברות נסגרו בישראל ב-2013**
- **עוד סיפורים חמים - בפייסבוק שלנו**

עד כמה מתישה ההתנהלות מול משרדי הממשלה?

זמן הטיפול הממוצע בבקשה שמוגשת לאחד המשרדים עומד על יותר מעשרה שבועות (10.1), כשלי הערכת האיגוד הזמן הממוצע אמור להיות 3.3 שבועות. יש לציין כי לא מצופה מכל המשרדים להתנהל באותה המהירות, שכן אופי הבקשות והטיפול שונים.

הציון המשוכלל אותו מקבלים כלל משרדי הממשלה הוא 6.87 מתוך 10 (הציון נע בין 1-10 וככל שהציון גבוה יותר המשרד יעיל יותר). מדובר בשיפור לעומת 2012, אז הציון המשוכלל עמד על 6.36.

משרד התחבורה שומר על המקום הראשון ביעילות עם ציון 7.23 והוא הנוח ביותר לעסקים. זמן הטיפול הממוצע בפניה אל המשרד הוא 4.22 שבועות.

במקום השני דורג משרד הכלכלה שקיבל מבעלי העסקים את הציון 7.02. זמן הטיפול בפניה למשרד זה אורך 10.3 שבועות בממוצע.

במקום השלישי ניצב המוסד לביטוח לאומי שקיבל 6.83. למרות מיקומו הגבוה חלה ירידה בשביעות רצון בעלי עסקים מהמוסד לאחר שבשנת 2012 ציונו עמד על 7.06. פניה לביטוח הלאומי תקבל מענה תוך 6.27 שבועות בממוצע.

במקום הרביעי נמצא משרד הפנים עם ציון 6.79. המשרד שיפר קלות את יעילותו לעומת השנה הקודמת. במשרד הפנים זמן הטיפול הממוצע עומד על 11.3 שבועות.

את הרשימה סוגרים, באופן לא מחמיא, משרד הבריאות עם ציון של 6.76, נתון דומה לשנה הקודמת. במשרד הבריאות תקבלו מענה אחרי 9.65 שבועות בממוצע.

משרד האוצר, שניצב במקום הלפני אחרון, עם ציון של 6.72 וירדה קלה לעומת אשתקד. לפקידי האוצר ייקח 5.95 שבועות לתת מענה לבעל העסק המותש.

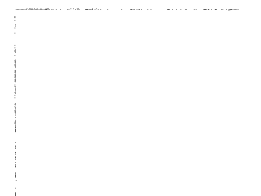
וכמיטב המסורת, את הרשימה סוגרת מלמטה מערכת בתי המשפט, שנחשבת על ידי בעלי העסקים למסורבלת ולמתישה ביותר מבין כלל המשרדים והמוסדות הנבדקים. במערכת בתי המשפט תחכו למעלה מחצי שנה (26.6 שבועות) בממוצע על מנת שתיזכו בטיפול בבקשתכם.

"מגמת שיפור בביורוקרטיה"

"אחרי 6 שנות מדידה של ביורוקרטיה ניתן להצביע על מגמת שיפור ואף לציין לטובה משרדים שחצו את רף ציון ה-7 במדד כמו משרד התחבורה, משרד הכלכלה והמוסד לביטוח לאומי. יחד עם זאת, הרמה עדיין רחוקה מלהשיג רצון", אמר שי חיון, מנכ"ל SQ.

באיזו מידה הביורוקרטיה פוגעת בעסקים? מהסקר עולה כי כ-38% מבעלי העסקים בישראל סבורים

שלחו להדפסה

בתי המשפט מתישים את בעלי העסקים צילום: shutterstock

לחצו כאן להגדיל הטקסט

ח"כ גדעון סער

שר הפנים

ח"כ יאיר לפיד

שר האוצר

**אם תמשיכו לתת לרשויות המקומיות אישורים חריגים
להעלות את מס הארנונה אתם תישאו באחריות
אישית וישירה לסגירתם של עסקים נוספים!**

• בשנת 2013 הענקתם ל- **50** רשויות מקומיות אישור חריג
להעלות את מס הארנונה

• זאת על אף שבשנת 2012 כבר הוענקו ל- **70** רשויות מקומיות באופן סיטוני
אישורים להעלאות חריגות של מס הארנונה

• מדובר בהעלאות בשיעורים שבין 4% לבין 25%, בנוסף להעלאה הכלל ארצית
המאושרת על ידי הכנסת

• החמור ביותר הוא שלא פחות מ- **42** רשויות מקומיות קיבלו אישורים חריגים
פעמיים, גם בשנת 2012 וגם בשנת 2013
כל זאת בניגוד לתכלית המרכזית של הוראות החוק

**לא פחות מ- 41,000 עסקים זעירים וקטנים
נסגרו בשנת 2013**

חובתכם לדאוג כי הרשויות המקומיות יתייעלו, יקצצו בהוצאות וישפרו
את מנגנוני הגבייה, במקום להמשיך ולעשוק את הציבור והעסקים

לין לוועדת אנדורן: הטבות לפי חוק עידוד השקעות הון - רק כנגד השקעות ממשיות

תפקיד הוועדה הוא לבדוק האם מתקיים איזון בין היקף ההטבות הניתנות לחברות על פי החוק לבין תרומתן למשק הישראלי ■ הוועדה אמורה לסיים עבודתה עד סוף מארס

08:38 | 16.02.2014 | מאת: מוטי בסוק

יש לשנות בצורה דרמטית את החוק לעידוד השקעות הון. המדינה צריכה לתת סיוע כספי או הטבות מס רק כנגד השקעות ממשיות בהקמת מפעלים חדשים או הרחבה של 50% לפחות של מפעלים קיימים - כך אמר ביום רביעי האחרון נשיא לשכות המסחר, אוריאל לין, לוועדת אנדורן, הבודקת את נושא הטבות המס לפי החוק הקיים לעידוד השקעות הון. תפקיד הוועדה הוא לבדוק האם מתקיים איזון בין היקף ההטבות הניתנות לחברות על פי החוק לבין תרומתן למשק הישראלי. הצוות בוחן את מסלולי התמיכה המסורתיים, מינום, התאמתם לכלכלה הגלובלית ותרומתם למשק. חברי הוועדה הם מנכ"לית משרד האוצר יעל אנדורן (יו"ר), מנכ"ל משרד הכלכלה עמית לנג, מנהל רשות המסים משה אשר, ראש אגף כלכלה והכנסות המדינה באוצר מיכאל שראל, הממונה על התקציבים באוצר אמיר לוי, ומנהל מרכז השקעות במשרד הכלכלה נחום איצקוביץ'. מנתוני האוצר עולה כי רוב הטבות המס הוענקו לאורך השנים למספר מצומצם של חברות גדולות, חלקן רב לאומיות. עד היום לא נקבעו קריטריונים לבחינת התועלת למשק הישראלי מההטבות. הצוות אמור להגיש את המלצותיו עד סוף חודש מארס. בהופיעו בפני הוועדה ביום רביעי אמר לין כי יש לתת הטבות כספיות, מענקים והטבות מס, לפי החוק לעידוד השקעות הון, רק תמורת השקעת הון ורק לפריפריה. לדבריו, חברות התעשייה במרכז הארץ חזקות דיין ואין צורך לתת להן הטבות מיוחדות. לדבריו, לפי נתוני בנק ישראל ל-2010 רוב ההטבות לפי החוק לעידוד השקעות הון היו הטבות מס, 6 מיליארד שקל, ורק 500 מיליון שקל היו מענקים. לדעת לין, צריך לשנות את החלוקה ולהקדיש את מירב ההטבות למענקים. כיום מקבלים הטבות מס מי שמייצאים 25% לפחות מהמחזור הכספי שלהם. רוב הנהנים מההטבה ממוקמים במרכז הארץ. ניסוח החוק, לדעת לין, לקוי כי גם מי שסוגר קווי יצור ומפטר עובדים יכול ובפועל גם יקבל הטבות מס מהמדינה אם הוא ייצא לפחות רבע מהמחזור הכספי שלו לחו"ל. מענקים מהמדינה מקבלים מי שמקימים מפעלי תעשייה באזור פיתוח א'. לדעת לין, אין להגביל את מתן המענקים רק למפעלי תעשייה. יש להרחיב את החוק ולהחיל אותו על כל השקעות הון חדשות בפריפריה שמייצרות מקומות עבודה ומשדרגות רמת חיים, כולל מי שמקימים מכללות חדשות, קול סנטר, מרכזי שירותים אחרים וגם מרכזי תרבות וספורט. לין הדגיש בדבריו כי המדינה צריכה לשנות את יחסה לכל נושא השירותים, שכן בעוד ביצוא התעשייתי ישראל סובלת באופן מסורתי ממאזן שלילי, ביצוא השירותים המאזן שלה חיובי. לדבריו, הטיפול בחברות הרב לאומיות צריך להיעשות בראייה נפרדת בכלל ההטבות המוענקות על פי החוק. ההטבות צריכות להינתן תוך התייחסות ספציפית לחברות שעונות על הקריטריונים.

מיסי הארנונה על העסקים / דן כרמלי

מדכאים את קטר התעסוקה במשק

המגזר העסקי הוא מגזר הצמיחה של כל כלכלה מודרנית, ובארץ הוא נושא על כתפיו את המשק הישראלי כולו. עיקרון בסיסי זה ידוע גם למחוקקים, לקובעי המדיניות, לרגולטורים השונים

בממשלה, ולציבור הרחב.

כאשר המדינה אינה מתערבת בענייני המגזר העסקי ואינה מכבירה עליו בגזירות שונות ומשונות, היוצרות מעמסה כספית, ואינה מטילה עליו מיסים מיותרים ובלתי הוגנים, מוביל הרבר ליצירת מקומות עבודה חדשים. בי לבועלי העסקים, המעסיקים, יש תמריץ חיובי לפתח את עסקיהם, להרחיב אותם, לגדול, וכך גם ליצור מקומות עבודה חדשים. בדרך זו, מעגל התעסוקה תלך וגדל, וכך גם ההכנסה של העובדים, המאפשרת להם ולמשפחתם לצרוך מוצרים, ולחניע את גלגלי המשק. אנשים עובדים אף אינם זקוקים לתמיכת הקופה הציבורית, והם אינם נטל על החברה כולה. במגזר העסקי, ה"יצרן" המרכזי של מקומות עבודה חדשים במשק, הוא ענף המסחר והשירותים. על-פי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, בעשור האחרון, בין 2003-2012, יצר ענף המסחר והשירותים 446 אלף מקומות עבודה חדשים, לעומת 47 אלף מקומות עבודה חדשים בענף התעשייתי. כלומר, פי עשרה למרות הנתון הזה, הממשל המרכזי והרשויות המקומיות משתמשות בהטלת מס כבד על ענף המסחר והשירותים בצורת ארנונה, כאילו כדי להלקות אותו ולרכא את רצונו להתפתח ולייצר מקומות עבודה חדשים. מנתונים שפרסם עיתון העסקים "גלובס" ב-16.1.14, עולה כי בירושלים עלות הארנונה לשנה ל"תעשייה" היא 88.24 שקל למ"ר; אבל

הממשל המרכזי והרשויות המקומיות משתמשות בהטלת מס כבד על ענף המסחר והשירותים בצורת ארנונה, כאילו כדי להלקות אותו ולדכא את רצונו להתפתח ולייצר מקומות עבודה חדשים

240.57 שקל למ"ר - יותר מפי 12 לרעת ענפי המסחר והשירותים. היהס לרעת מגזר המסחר והשירותים מיושם באופן רומה (פי 2) גם בערים ראשון לציון, כפרסבא, הרצליה, רעננה ורמת גן.

מכים מכל כיוון באמצעות מקל הארנונה

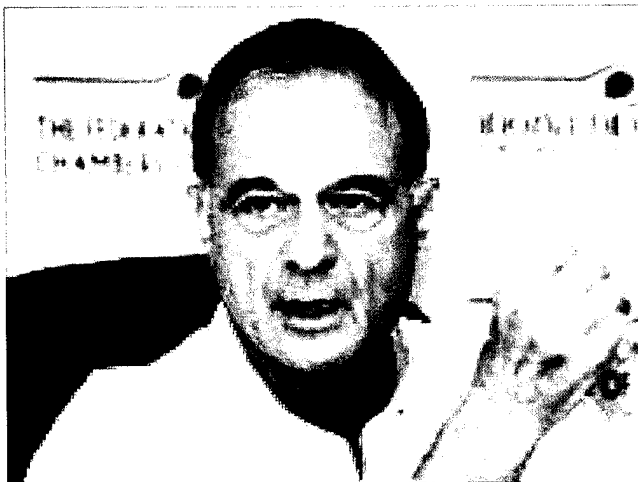
נציין, כי הארנונה היא מס עירוני שמשלמים בעלי עסקים בגין שירותים שאמורים להינתן להם ע"י הרשות המקומית. עקרונית, השירותים הניתנים למגזר העסקי אינם שונים מאלה הניתנים למגזר ה"תעשייה" או לענף "מסחר ושירותים". הבעיה היא, שמסי הארנונה הפכו להיות מעלויות התקורה הכבדות המוטלות על כל מגזרי העסקים, לרבות התעשייה, המסחר והשירותים. זה מס שעל בעל העסק לשלם לרשות מעצם הימצאותו בטריטוריה מוניציפלית, בין אם יש לו הכנסות ובין אם לאו. וככל שנטל המס הזה גבוה יותר, כך הכדאיות לפיתוח העסק נמוכה יותר. נבחרו השלטון המרכזי ונבחרו השלטון המקומי, ללא קשר לשיוכם הפוליטי, תורתם על רגלם ומציינים את השיכות הגברת התעסוקה במשק, אבל באותה נשימה מרכאים את "יצרן" מקומות העבודה המרכזי במשק, ענף המסחר והשירותים. מאחורי המגזר העסקי עומד כוח אלקטוראלי של כשני מיליון מצביעים פוטנציאליים, שלכסף יבינו כי מכים אותם מכל כיוון, גם באמצעות מקל הארנונה, עד כדי כך שבכסף יגיעו למצב שבו לא יהיה כדאי לעשות עסקים ולהעסיק עובדים בישראל. אין כל היגיון בהפליה הבוטה בין חלקו השונים של ה"מגזר העסקי", בכל הקשור לארנונה. יש לפעול לפישוט ולאחידות מערכת המיסים העירונית, להתחשב בהאטה המסתמנת, ולאפשר למגזר העסקי לשמור על עוצמתה של

rgחמער

לין: השכר במגזר הציבורי עלה 1.1 מיליארד שקל בארנונה

אוריאל לין, נשיא איגוד לשכות המסחר: משרדי הפנים והאוצר מזלזלים בעול המוטל על העסקים והציבור כתוצאה מהארנונה; יש לבצע רפורמה מקיפה בארנונה, כולל תיקון נוסחת ההעלאות המעוותת והפחתת דרסטית של אישורים חריגים

קובי ישעיהו | 17/02/2014 11:12

אוריאל לין / צלם: תמר מצפי

בימים האחרונים עולה שוב לכותרות שערויית השכר המשולם לעובדים רבים במגזר הציבורי, כאשר הפעם מדובר על הסכמי השכר והתנאים אותם מקבלים הרופאים והמנהלים הבכירים בבית החולים הדסה. זאת לאחר שדו"ח השכר במגזר הציבורי שפורסם לאחרונה חשף כי חגיגות השכר קיימות כמעט בכל החברות והמשרדים הממשלתיים.

מסתבר כי לחגיגת השכר במגזר הציבורי בשנים האחרונות ישנה השפעה ישירה על גובה מס הארנונה אותה משלמים התושבים והמגזר העסקי בישראל. מבדיקה

שנערכה באיגוד לשכות המסחר עולה כי ב-3 השנים האחרונות עלתה הארנונה בארץ בכ-1.7 מיליארד שקל. זאת על-פי נוסחה קבועה ולפיה הארנונה עולה מדי שנה בשיעור המורכב ב-50% מעליית שכר המגזר הציבורי ו-50% מעליית המדד, כולל מנגנון התייעלות.

על-פי הבדיקה, חגיגות השכר והתוספות הרבות ששולמו לסקטורים שונים במגזר הציבורי, בשנים הללו, עלו למשלמי הארנונה בתוספת מס של כ-1.1 מיליארד שקל. עליית מדד המחירים לצרכן בשנים הללו עלתה למשלמי הארנונה תוספת של כ-640 מיליון שקל בלבד (36%).

יצוין כי מעבר לעדכון קבוע זה, על-פי בדיקת איגוד לשכות המסחר משרד הפנים אישר בשנים האחרונות לעשרות רשויות מקומיות לגבות תוספת של ארנונה חריגה שעלתה אף היא לציבור ולמגזר העסקי בתוספת מס של מאות מיליוני שקלים.

על-פי בדיקת איגוד לשכות המסחר, ב-3 השנים האחרונות, 2012-2014, עלה מדד השכר במגזר הציבורי בנוסחת הארנונה ב-14.48%. זאת לעומת עלייה של 6.52% בלבד במדד המחירים לצרכן. יצוין כי לצורך חישוב עליית הארנונה ההתייחסות השנתית מתייחסת מספטמבר לספטמבר כאשר העלייה היא לשנה קדימה.

מהבדיקה עולה כי לצורך עדכון הארנונה לשנת 2014 עלה מדד השכר הציבורי ב-5.39%, לעומת מדד המחירים לצרכן שעלה ב-1.34% בלבד. בשנת 2013 עלה מדד השכר הציבורי לצורך קביעת עליית הארנונה ב-3.64% ובשנת 2012 עלה מדד השכר הציבורי ב-4.82%.

באיגוד לשכות המסחר אומרים כי המצב הנוכחי מעוות לחלוטין וגורם לתוספת מס ולהכבדות נוספות, בעיקר על המגזר העסקי, הנושא ברוב נטל הארנונה.

הפסדתם יום עבודה כי חיכיתם לטכנאי? לחברי הכנסת יש פתרון

על אף שאין תלונות של לקוחות בנושא, אישרה ועדת הכלכלה של הכנסת הצעה להאריך את שעות הביקור של טכנאים עד שעה 22:00 ■ הסיבה: מתן שיחת רק בבוקר גורם לאובדן ימי עבודה ופוגע במשק ■ איגוד לשכות המסחר: העלות תוטל בסוף על הצרכנים

17:16 | 17.02.2014 | מאת: צבי זרחיה

החברות הגדולות יחויבו לשלוח טכנאים לבתי הלקוחות גם בשעות הערב - כך החליטה בצהריים (ב') ועדת הכלכלה של הכנסת. הוועדה אישרה להעלות להצבעה בקריאה ראשונה את הצעת החוק שהגיש ח"כ חיים כץ (הליכוד) שעל פיה שעות הביקור יורחבו עד 22:00 בימי חול ועד 13:00 בימי שישי ובערבי חג, בהתאם לתיאום עם הלקוח.

"ההצעה תשפר את איכות החיים ואיכות השירות לצרכנים ותחסוך ימי עבודה רבים למשק", אמר כץ. לדבריו, כל יום עבודה מקוצר של טכנאי גורם לאיבוד של שבעה ימי עבודה במשק, כתוצאה מצרכנים שממתינים לו. זו הסיבה שכך הציע שחברות גדולות, שנותנות שירות טכנאי למוצרים בתקופת האחריות, יחויבו להרחיב את שעות הביקור, כך שמי שרוצה להזמין טכנאי בשעות הערב או ביום שישי יוכל לעשות זאת.

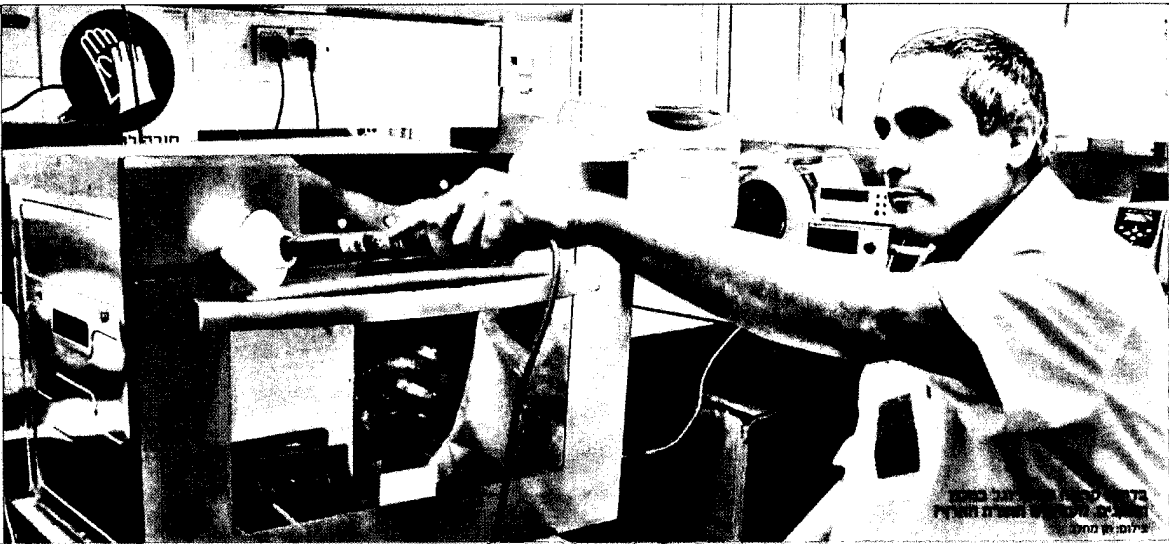
ההצעה מאפשרת לצרכנים לא להפסיד ימי עבודה ולקבל שירות בשעות הערב. עם זאת, במהלך הדיון הבהיר כץ כי במסגרת הכנת ההצעה לקריאה שנייה ושלישית הוא יפעל לכך שהחובה תחול רק על עסקים גדולים, וכן לא תחול על מתן שירות שלא ניתן להעניק בשעות החשכה מטעמי בטיחות.

מנהלת המחלקה המשפטית באיגוד לשכות המסחר, עו"ד שוש רבינוביץ', טענה במהלך הדיון בוועדה כי אין מקום לחקיקה בנושא מאחר ואין תלונות של לקוחות בעניין הזה. לדבריה, ההצעה תיצור עלויות רבות, שיוטלו בסופו של דבר על הצרכן, כתוצאה מהצורך להקים מערך שירות גם בשעות הערב.

נציגת הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה, נעמי היימן רייש, שהשתתפה אף היא בדיון, אמרה כי עמדת המשרד היא להחיל את ההצעה רק על עסקים גדולים, וכן להרחיב את שעות הביקור רק עד השעה 18:00 ולא עד 22:00. כץ אישר, כאמור, כי הוא מתכוון לפעול לכך שההצעה תחול רק על עסקים גדולים, אולם התנגד לצמצום שעות הביקור.

היימן רייש סיפרה במהלך הדיון כי שר הכלכלה נפתלי בנט ביקש שלא לאשר את ההצעה, עד שלא יובהרו הדברים. עם זאת, כץ התעקש לאשר את ההצעה ולדון בפרטים כאמור לקראת הקריאה השנייה והשלישית.

יחס בלתי מייצג
האסיפה הכללית של מכון התקנים
95 חברים
7 נציגי יבואנים
19 נציגי תעשיינים
הוועד הפועל של מכון התקנים
28 חברים
3 נציגי יבואנים
7 נציגי תעשיינים

היבואנים נגד התעשיינים

מכון התקנים חוסם יבוא? אולי בג"ץ יעזור

עתירה של איגוד לשכות המסחר לבג"ץ טוענת שנציגי היבואנים סובלים מייצוג חסר במכון התקנים באופן המכביד את יוקר המחיה. במכון ביקשו לא להשיב לעתירה

עול במסגרת העסקים שלהם, לייבא מוצרים ולהכניס אותם לתוככי מדינת ישראל, לעבור את גדר הנמל (האווירי או הימי), לשווק ולהפיץ את המוצרים שלהם בישראל בלי שמוצרים אלו עברו בדיקות התאמה לתקן וקיבלו את אישור מכון התקנים.

מכון התקנים הוא מעין מונופול ממלכתי שהוקם לפי חוק, במטרה ליישם "תקינה והבטחת רמה נאותה של טיב המוצרים". המכון הוא הגורם היחיד שמוסמך לקבוע תקנים ישראליים, לבצע בדיקות עמידה בתקן למוצרים ולשירותים, והוא גם זוכה לבלעדיות בהפקת האישורים המתאימים. למכון

לפעול לרעתו של סקטור עסקי אחר - היבואנים, ובפועל למעשה לפעול בניגוד להחלטות ממשלה, טוענים עורכי הדין דן כרמלי ושלומי לוייה בשם איגוד לשכות המסחר, בעתירה שהגישו בשבוע שעבר לבג"ץ בבקשה שיוורה לתקן את הייצוג החסר של היבואנים במכון התקנים ובמוסדותיו.

ייצוג של פי שניים ויותר

איגוד לשכות המסחר מייצג את מרבית היבואנים בישראל, ולפי טענת הארגון, החברים בו "אינם יכולים לפי

יבואנים יוצאים למאבק נגד התעשיינים. לטענתם, התעשיינים מנצלים את שליטתם במכון התקנים הישראלי (מת"י) כדי לפגוע לא רק בהם, אלא גם בתחרות ובמאזן הממשלה להפחית את יוקר המחיה. "סק" טורד עסקי אחר - התעשייה המקומית, שולט ויכול

משה גורלי

השר נפתלי בנט. היבואנים דורשים שיתערב

המוצרים המיוכאים לארץ מחויבים בתן תקן ובאישור תקן ממכון התקנים הישראלי לצורך שחרור מהמכס. לער מת זאת, כמעט כל המוצרים המקומיים אינם חייבים בבדיקות תקן לפני שיווק בארץ, אלא רק בעמידה בתקנים החיילים עליהם.

עו"ד כרמלי מסביר ש"כדי ליצור חו"ת תקן חובה לגבי הייצור המקומי צריך להעבירו בוועדות התקינה. לא קיים מצב שבו ועדות התקינה הגשלי" טות על ידי נציגי התעשייה המקומית יאפשרו זאת. האבסורד חוגג. יש אינ" סוף דוגמאות שבהן היבואנים חייבים בבדיקות התאמה לתקן והיצרנים המי קומיים לא".

עוד סיפור שממחיש את המתח הזה הוא ההתכתשות הנמשכת שבין מכון התקנים לשמעון הניג, בעלי חברת בר בימה, שעוסקת ביבוא ושיווק צעצועים ובובות תיאטרון לילדים. הניג מתאר בכל מקום אפשרי את הדרך שבה גובה ממנו המכון "אלפי שקלים על בדיקות מיותרות", לכאורה, לוודא תקינות מוצריו, אף שאלה אושרו בתקן אירופי מחמיר. הניג נאבק למען ההכרה בתק" נים האירופיים שתחסוך לו את הוצאות הבדיקות הכפולות ביבוא, שיכולות להגיע לעשרות אלפי שקלים לבדיקה – סכומים שמגולגלים אל הצרכן. מכון התקנים, אגב, בחר להיאבק בהניג באמצעות תביעת ריבה שהגיש נגדו בינואר 2014.

המכון, גוברת היכולת של נציגי הת" עשייה המקומית ליצור מניפולציות המוכילות לחסמי יבוא, וכתוצאה מכך למניעת תחרות במשק ובסופו של יום לפגיעה בצרכן". העתירה טוענת שה מצב הקיים מאפשר לתעשיינים "לקדם תקינה המציבה חסמים בפני יבוא וכך להגן על עצמם מפני תחרות", למשל. עוד קונפליקט המרגים את הטענה נסוכ סביב אימוץ תקינה בינלאומית. היבואנים מנסים לקדם אימוץ של תווי תקן מחו"ל, בעוד שלתעשיינים יש אינטרס ברור לתמוך בתקינה ישראלית ייחודית שתקשה על מר צרים מיוכאים לחדור לשוק. בדומה, היבואנים בעד הכרה באישורי עמידה בתקן של מעברות מוסמכות במדינות אחרות למוצרים מיוכאים, בעוד שה תעשיינים עומדים על כך שאלה ייכ" דקו במכון התקנים עצמו ואף דורשים להכיר את נטל הבדיקות שבהן הם נדרשים לעמוד.

ועוד משהו: לפי נהלי מכון התקי נים, בדיקת דגם עשויה להימשך בין חודש לשישה חודשים. הדבר מקשה מאוד, ולטענת היבואנים אף מאלץ אותם להימנע מיבוא דגמים שמשך חייהם קצר יחסית, שכן ההמתנה הממושכת להשלמת הבדיקה של הדגם הופכת אותו לבלתי רלבנטי בשוק. הדוגמה המובהקת ביותר, אומר כרמ" ל, היא אפליה כללית בבדיקות תקן ביבוא לעומת הייצור המקומי. "כל

מנהל ושני סגנים. הוא פועל באמצעות מועצה כללית בת 95 חברים, ועד הפר על שהוא הזרוע המבצעת של המכון ובו 28 חברים, ולצדו ועדות מרכזיות וטכניות.

לטענת היבואנים, ככל המסגרות האלה יש לתעשיינים רוב ברור, פי שניים ויותר, כל זאת בעוד שהנפח הכלכלי של היבואנים גדול יותר. הנה כמה מהמספרים שמפורטים בעתירה וממחישים לטענת העותרים את הפער: מתוך 28 חברי הוועד הפועל, שקובע את מדיניות המכון ואת תקציבו, רק שלושה הם חברי איגוד לשכות המסחר. לתעשיינים יש ייצוג של שבעה חברים – יותר מכפול.

מבין 95 החברים במועצה הכללית של המכון, רק שבעה ממונים על ידי איגוד לשכות המסחר. לעומתם 19 חברים מכהנים במועצה כנציגי התע" שיינים. הוועדות המרכזיות של המכון ממונות על ענפי המשק השונים. מתוך 300 חברים המכהנים ב"7 הוועדות המרכזיות, רק 20 חברים מייצגים את מגזר המסחר והשירותים המייצג את היבואנים (7%). לעומת 77 נציגים למי גור התעשייה (25%). בוועדות הטכניות מתוך 1,864 נציגים למגזר המסחר 158 נציגים בלבד (9%), ואילו למגזר התע" שייתי 470 נציגים (שוב, 25%).

פער זה מעוגן תקנונית היסטורית במציאות שביטאה העדפה לתעשייה המקומית, אלא שכיום, לפי העותרים, הגנה זו אינה נחוצה ואף מנוצלת לרעה. "התקנון מקנה עדיפות מוחצת למגזר התעשייה במוסדות המכון", נטען בע" תירה, "קשה להעלות על הדעת טעם מוצדק לפער כה גדול בייצוג".

"כוח עדיף ובלתי פרופורציוני"

לפי נתוני הלשכה המרכזית לס' טטיסטיקה, מגזר המסחר והשירותים היה אחראי בשנת 2012 לכ"67 מה תוצר העסקי הכולל, לעומת התעשייה המקומית, שבאותה שנה היתה אחראית ל"20 בלבד. במקביל, מגזר המסחר והשירותים מעסיק 69% מכלל המוע" סקים במגזר העסקי בישראל, לעומת 20% המועסקים בתעשייה המקומית. עורכי הדין כרמלי ולויה טוענים בעתירה לכנ"ץ שבאמצעות "כוחם העדיף והבלתי פרופורציוני במוסדות

"המכון גורר את רגליו זה שנים"

העתירה לבנ"ץ הגיעה לאחר שנים שבהן ניסה איגוד לשכות המסחר לשנות בהירכרות את תה"הייצוג של היבואנים, אך ללא הצלחה, לפי טענתו. "במקום שבו הרכב המוסדות נתון בידי מוסדות המכון עצמם, נוצר תמריץ חזק לשמר את יחסי הכוחות הקיימים. באופן טבעי, המגזרים המיוצגים במכון חפצים לשמור על כוחם ועל השפעתם ויתנגדו להקטנת ייצוגם או להגדלת ייצוגו של מגזר אחר על השבונם". כך מפרשים כרמלי ולויה את התמריצים הנוכחיים ואת העובדה שהמכון "גורר רגליו זה שנים בכל הנוגע לטיפול בייצוג לשכות המסחר".

העתירה של האיגוד לבנ"ץ מבקשת שיה ישתמש בסמכותו ויוציא צו על תנאי נגד המכון להגדלת ייצוגו של האיגוד במוסדות המנהלים ובוועדות. כמו כן, העתירה תובעת משר הכל" כלה נפתלי בנט, "להפעיל את סמכותו כדי להציע למכון שינויים ותיקונים בתקנונו ובכלליו, שעניינם הגדלת ייצוג איגוד לשכות המסחר במוסדות מכון התקנים ובוועדותיו".

העתירה טוענת ל"חוסר סבירות קיצוני" בעצם הייצוג החסר שפוגע בחופש התחרות של היבואנים, שהיא פגיעה חוקתית בחופש העיסוק שלהם. מכון התקנים ביקש שלא להגיב לעתירה. גורמים מטעמו של המכון מסרו שהסמכות לשינוי ההרכבים של הוועדות המקצועיות נמצאת בידי הירקטוריון שמוסמך לשנות את הת" קנון, ולא בידי המנכ"ל.

עו"ד דן כרמלי: יש חוסר סבירות קיצוני בעצם הייצוג החסר של היבואנים שפוגע בחופש התחרות ואף בחופש העיסוק החוקתי שלהם"

"האבסורד חוגג. יש אינסוף דוגמאות שבהן היבואנים חייבים בבדיקות התאמה לתקן, והיצרנים המקומיים לא"

PORT2PORT

איגוד לשכות המסחר: משרד המשפטים מפר את חוק ההגבלים העסקיים

לטענת יו"ר האיגוד עו"ד אוריאל לין, משרד המשפטים צריך לשנות הוראה לשלם
תשלומי אגרה רק בבנק הדואר לאפשר תשלום בכל סניפי הבנקים

10:48 / 25.02.14

משרד המשפטים מנצל לרעה שימוש של כוח שלטוני, על מנת ליצור מעמד מונופוליסטי של בנק
הדואר. כך טוען נשיא איגוד לשכות המסחר עו"ד אוריאל לין.

לין פנה אל מנכ"לית משרד המשפטים עו"ד אמי פלמור, בעקבות מקרה שקרה לו, כאשר נידרש לשלם
את האגרה השנתית לחברה מטעם משרד המשפטים לשנת 2014. מסתבר כי חובה לשלם רק בבנק
הדואר, ורק באמצעות חשבון בבנק הדואר. לין דרש מפלמור שתוציא בדחיפות הוראה, המאפשרת לשלם
את אגרת החברות השנתית בכל סניפי הבנקים, וכך גם באשר לכל אגרות אחרות שהאזרח או בעל
העסק מחויב בתשלומים למדינה.

לין: "מדובר בשימוש בכוח שלטוני, על מנת ליצור מעמד מונופוליסטי של בנק הדואר. בטופס עצמו
נאמר באותיות ברורות ובצבע אדום: 'לתשלום בבנק הדואר בלבד'.

"מאוד לא ברור על פי איזה קריטריון משרד המשפטים יכול לחייב בעלי עסקים לפרוע את תשלום
אגרת החברות השנתית בבנק הדואר בלבד. מדוע אין הוא סבור שהם יכולים לפרוע את חובם בסניפי
הבנקים, כמו בתשלומי מסים אחרים, או אפילו באמצעות תשלום באתר ממשל זמין הממשלתי.

היקף מכירת התחפושות: 220 מיליון שקל

רוצים להיות גיבורים [צילום: AP]

חטיבת יבואני הצעצועים באיגוד לשכות המסחר: התחפושות הפופולריות לפורים 2014 הן דמויות הפסטיגל שממשיכות לככב בעשיריית התחפושות הפופולריות ביותר: דמויות הפסטיגל, פאואר ריינג'רס, הזיבלונים ובוב הבנאי

...

ענף יבואני הצעצועים שבאיגוד לשכות המסחר מפרסם היום (ד', 26.2.14) את דירוג עשר התחפושות הפופולריות לקראת חג הפורים המתקרב.

דמויות הפסטיגל (לילי, פליין, טייפון, נובא, סוני, אושן, בלייד) בראש, אחריהן הפאואר ריינג'רס, ואחריהם, בסדר יורד, התחפושות הבאות: הלו קיטי, ספיידרמן, בוב הבנאי, הדוד חיים, מיכל הקטנה, סמי הכבאי, הדרדסים והזיבלונים.

לדברי מאיר קלוגהאפט, יו"ר ענף יבואני הצעצועים באיגוד לשכות המסחר ומנכ"ל שחק-נא, "השנה מורגשת עלייה בביקוש לתחפושות למבוגרים. התחפושות הפופולריות למבוגרים הן בעיקר דמויות אגדתיות כגון מגדת עתידות, כיפה אדומה, ערפד, רובין הוד, פיראטים ועוד. בנוסף, קיימת חיבה גם לתחפושות של דמויות מוכרות ופוליטיקאים, כמו ברק אובמה וביבי נתניהו. כמובן שגם תחפושות זוגיות המשלימות זה את זה הן פופולריות. מחירה של תחפושת למבוגרים מגיע עד ל-400 שקל לתחפושת מושקעת במיוחד".

"מחירי תחפושות לילדים נע בין 60 ל-180 שקל, כולל המותגים הפופולריים", מציין קלוגהאפט, "נתח התחפושות ואביזרי פורים מוערך בכ-20% מכלל מכירת הצעצועים בשנה, והיקף המכירות שלו עומד על כ-200 עד 220 מיליון שקל".

עוד מציין קלוגהאפט, כי משך זמן קניית התחפושות השנה ממושך יותר בגלל היותה שנה מעוברת ופרק הזמן מחנכה לפורים ארוך יותר.

תאריך: 26/02/2014 | עודכן: 26/02/2014